

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Allerførst vil jeg gerne udtrykke tilfredshed med, at Socialdemokratiet er med i vores forslag til vedtagelse, men jeg står noget undrende over for det ordførerindlæg, som vi netop har hørt fra hr. Jeppe Kofod. Her svinger hr. Kofod sig op til at anklage regeringen for at føre fodnotepolitik og være fodslæbende i forhold til Mellemøsten.

Jeg forstår det ikke. Hvad er det, der er fodslæbende, og hvad er det, der har fodnotens præg, når den danske udenrigsminister er blandt de allerførste, der kalder den israelske ambassadør til sig for at kritisere lige præcis en række af de aktiviteter, som den israelske regering foretager på Vestbredden i disse uger?

Hvad er det, der er fodslæbende, og hvad er det, der med Socialdemokratiets øjne er kritiserbart, når den danske regering her for en lille uges tid siden fuldt ud i EU følger kvartetens sammenhæng, hvor EU, Rusland, FN og USA går sammen om at lægge den linje, der skal føres i forhold til Israel, forud for Powells rundrejse i Mellemøsten? Hvad er det, der er galt her?

Hvad er det, Socialdemokratiet efterlyser af nye initiativer fra regeringen? Er det sanktioner, man vil have? Så sent som i dag har hr. Mogens Lyketoft i Berlingske Tidende sagt nej til sanktioner.

Hvad er det, regeringen ikke har foretaget sig, som Socialdemokratiet mente, at den burde, henset til den aktuelle situation? Det kunne jeg godt tænke mig at vide. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad det er, der menes med »fodslæbende« og »fodnoter«?

Første næstformand (Svend Auken):

Når taletiden er udløbet, nytter det ikke noget at gentage det samme spørgsmål tre gange. Jeg ved godt, at det er svært at overholde taletiden, men vi skal prøve på det alligevel.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Den sidste tale synes jeg jo yderligere bestyrker mig i, at det er en total absurditet, at der er et fælles forslag til vedtagelse mellem Socialdemokratiet og regeringen. Jeg fatter det simpelt hen ikke.

Hr. Jeppe Kofod siger, at i SF's forslag til vedtagelse er der for meget kritik af USA. Nej, der er en beklagende konstatering af, at USA fører en linje, som er ligeglåd med resten af verden. Det er hr. Jeppe Kofod jo enig med os i. Der er jo

ikke antydning af uenighed, hvis man hører hr. Jeppe Kofods retorik, i forhold til det, vi siger i vores forslag til vedtagelse. Derimod er der tydeligvis en kæmpe uenighed i forhold til regeringen. Hvorfor skal man så køre det her taktiske løb, hvor man alligevel vil gå sammen med regeringen? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Kl. 11.15

Jeg synes også, det giver mig anledning til at stille spørgsmål om den socialdemokratiske rolle i forhold til regeringen. Regeringspartierne godter sig jo i øjeblikket, statsministeren sidder og godter sig, fru Pia Christmas-Møller godter sig: Socialdemokratiet kom endelig med på vores forslag. Det synes jeg er en svag form for politik, specielt i en situation, hvor der var mulighed for et alternativ på et meget, meget vigtigt område.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Jeppe Kofod synes, at det er et selvstændigt mål at forpligte USA på bindende internationale miljøaftaler. Det er jeg helt enig i. Det ville være utrolig godt, hvis USA begyndte at tage globale miljøproblemer alvorligt og forpligte sig til også selv at gøre noget ved dem.

Men spørgsmålet er jo, hvordan man gør det. Gør man det ved at alliere sig med den nuværende regering, som er købt og betalt af amerikansk olieindustri? Eller gør man det ved at vise et stærkt, selvstændigt politisk lederskab og alliere sig med det andet USA, med de politikere i USA, som gerne vil have USA med i Kyoto, som gerne vil lave aftaler om kemikalier, som gerne vil lave en bindende aftale i Johannesburg?

Hvilken del af det amerikanske samfund er det, Socialdemokratiet egentlig mener, man skal alliere sig med?

Så vil jeg gerne spørge til Johannesburg endnu en gang. Hvordan mener Socialdemokratiet, at dette her forslag til vedtagelse påvirker Danmarks forhandlingsvilje op til Johannesburg? Lægger det op til, at Europa selvstændigt spiller ud og laver alliancer med udviklingslandene, eller lægger det op til, at man skal aftale det hele med USA på forhånd og så møde op hånd i hånd med George Bush til Johannesburgmødet?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Først til fru Pia Christmas-Møller: Et eksempel, hvor Danmark soleklart går enegang – jeg har nævnt det tre gange tidligere på talerstolen, og